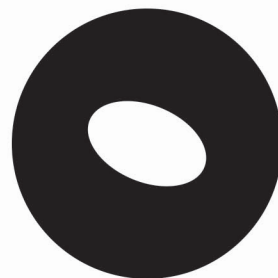
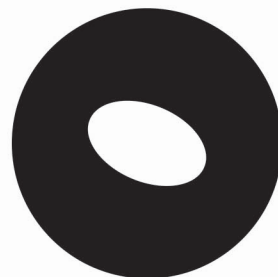

1

100 na 100
Muzyczne dekady
wolności

Program

1

PWM
EDITION

11.11
godz. 14:00

Warmińsko-Mazurska Filharmonia
im. Feliksa Nowowiejskiego
ul. Głowackiego 1
Olsztyn

Marcel Chyrzyński
(*1971)

***Trzy utwory
w dawnym stylu***

Ukiyo-e

Piotr Sułkowski (dyrygent)

Wojciech Kilar
(1932–2013)

Orawa

Piotr Sułkowski (dyrygent)
Orkiestra Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej

Krzysztof Kwiatkowski

Legenda Bałtyku, opera Feliksa Nowowiejskiego wystawiona po raz pierwszy w Poznaniu w 1924 roku, zyskała sobie miano opery narodowej z wielu powodów: jednym z nich było z pewnością libretto nawiązujące do prasłowiańskich legend związanych z wybrzeżem bałtyckim i tym samym podkreślające polskość tych ziem. Równie ważna okazała się przyjęta przez kompozytora formuła operowego dzieła, nawiązująca do romantycznej tradycji włoskiej i niemieckiej, z monumentalnymi scenami zbiorowymi i elementami archaizacji. Akcja opery rozgrywa się w czasach pogańskich w słowiańskiej osadzie nad Bałtykiem. Rybak Doman i kupiec Lubor starają się o rękę Bogny. Jej ojciec sprzyja bogatemu Luborowi i aby pozbyć się ubożego rywala, wysyła Domana po pierścień Juraty, władczyni zatopionego miasta Winety. Doman przybywa na dno morza, pokonuje rozmaite morskie

potwory i zdobywa pierścień. Tymczasem Lubor, odrącony przez Bognę, mści się oskarżając ją o świętokradztwo i w ten sposób wywołuje gniew tłumu, który żąda jej śmierci. Na szczęście Doman ratuje Bognę dzięki mocy czarodziejskiego pierścienia. Dzieło Nowowiejskiego, autora m.in. *Roty* i oratorium *Quo vadis*, cieszyło się w okresie międzywojennym ogromnym powodzeniem. Oprócz Poznania wystawiono je m.in. we Lwowie (1927), Katowicach (1928) i Warszawie (1937), również po wojnie gościło wielokrotnie na polskich scenach operowych. Często grywana i lubiana stała się uwertura do *Legendy Bałtyku* – efektownie zinstrumentowany, barwny obraz symfoniczny z otwierającym chorałowo-marszowym tematem przewodnim opery i sugestywnym epizodem burzy morskiej.

W pierwszej połowie lat 60. nazwisko Krzysztofa Pendereckiego

było niemal synonimem polskiej awangardy muzycznej. Ktokolwiek wówczas powątpiewał czy twórca utworów, w których harmonia i melodia schodziły na dalszy plan potrafi pisać „normalną” muzykę (jak wspomina kompozytor, takie opinie faktycznie były wyrażane!), mógł poczuć się zdziwiony, jak swobodnie operuje on idiomami przeszłości. Okazją do stworzenia stylistycznych, barokowo-klasycznych imitacji w *Trzech utworach w dawnym stylu* na orkiestrę smyczkową (1963) stała się współpraca Pendereckiego z reżyserem Wojciechem Jerzym Hasem. Znaczna część ścieżki dźwiękowej do filmu *Rękopis znaleziony w Saragossie*, niewątpliwie jednego z najciekawszych dokonań ówczesnej polskiej kinematografii, powstała w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia. Jednak obok muzyki operującej nowoczesnymi środkami słyszymy w filmie

również muzykę z epoki, w jakiej rozgrywa się fabuła zaczerpnięta z ukończonej w 1810 roku „powieści łotrykowskiej” Jana Nepomucena Potockiego. Na *Trzy utwory w dawnym stylu* składają się: *Aria*, *Menuet I* i *Menuet II*. Oba menuety są częścią ścieżki dźwiękowej filmu Hasa, natomiast utrzymana w barokowej konwencji *Aria* jest częścią dopisaną w 1966 roku do koncertowego utworu – miłośnicy kina znają ją również z filmu Alaina Resnais’go *Je t’aime, je t’aime* (*Kocham cię, kocham cię*) z 1968 roku, w którym wykorzystane zostało jej wokalne opracowanie. Styl następującego po niej *Menueta I* określić można jako mozartowski, zaś *Menuet II* ujmuje rokokowym wdziękiem. Kompozycja Pendereckiego „w dawnym stylu” różni się od identycznie zatytułowanego, powstałego w 1963 roku popularnego utworu Henryka Mikołaja Góreckiego niemal całkowitym brakiem kojarzonych z autorem elementów muzycznego języka – twórca *Jutrzni* przedstawił utwór, który mógłby uchodzić za odnalezione dzieło z XVIII wieku.

Liczne utwory Marka Stachowskiego na instrumenty smyczkowe pozwalają prześledzić przemiany stylistyczne jego muzyki, które w wielu aspektach przebiegały równoległe do ewolucji twórczej Krzysztofa Pendereckiego – od

asymilacji rozmaitych zdobyczy awangardy we wczesnych kwartetach smyczkowych, do zwrotu w stronę tradycji i zbliżenia do tendencji neoklasycznych oraz linii kontynuującej estetykę muzyki francuskiej przełomu XIX i XX wieku, czy ogólniej – reminiscencji „śródziemnomorskich”. Czas powstania *Divertimenta* (1978), pierwszego z trzech utworów, jakie krakowski twórca napisał na orkiestrę smyczkową, bywa uznawany za datę odwrótu od inspiracji sonorystycznych. Powstała w 1998 roku *Sinfonietta* idzie jeszcze dalej w dążeniu do przejrzystości konstrukcji oraz uproszczenia niektórych aspektów języka muzycznego. *Sinfonietta per archi* jest utworem jednoczęściowym, w którym można wyróżnić fazę wstępu z ostinatowym rytmem i stopniowym powiększaniem wolumenu brzmienia przy jednoczesnym wzroście napięcia, prowadzącego do kulminacji w części głównej, oraz fazę zakończenia, w której następuje redukcja masy brzmieniowej i tempa, aż do unieruchomienia. Ujęcia fakturalne są tu bardzo przejrzyste: instrumenty często grają w unisonie bądź w unisonie rytmicznym o motorycznym charakterze, niekiedy muzyka przebiega w prostym zestawieniu linii melodycznej

i akompaniamentu. Napisany dla orkiestry Sinfonietty Cracovii utwór wykonany został po raz pierwszy w 1998 roku na festiwalu Kissinger Sommer w Bad Kissingen.

Muzyka i kultura Dalekiego Wschodu fascynowała Marcela Chyrzyńskiego od dawna. Wyobraźnię kompozytora pobudzały m.in. śpiew alikwotowy mnichów tybetańskich i śpiewaków mongolskich, tradycyjna muzyka chińska (brzmienie skrzypiec erhu) oraz estetyka i historia Japonii, zwłaszcza okresu Edo (XVII wiek) do początku ery Meiji (1868 rok). Owocem japońskich inspiracji jest powstały w 2012 roku utwór *Ukiyo-e* na orkiestrę smyczkową. Impulsy, jakich krakowskiemu kompozytorowi dostarczyły obrazujące przemijalność świata drzeworyty ukiyo-e dotyczą zarówno techniki tworzenia, jak i warstwy symboliczno-wyrazowej. Na ostateczny kształt drzeworytu składa się wiele warstw barwowych, przy czym każdą z nich należy nałożyć na papier osobno. W swoim utworze Marcel Chyrzyński zastosował procedurę odwrotną: z dziesięciu jego fragmentów pierwszy jest złożeniem warstw w całość, zaś kolejne są składowymi symbolizującymi poszczególne kolory ukiyo-e. Utwór jest zarazem próbą oddania emocjonalnej wrażliwości zawartej w drzeworytach, uchwycenia

ulotności piękna zewnętrznego oraz klimatu życia w Japonii czasów ich powstawania. Właściwy utworowi nastrój – kontemplacyjną atmosferę kompozytor osiąga nie uciekając się do stylizacji cech muzyki japońskiej. Przemijalność, nietrwałość świata zewnętrznego została oddana tu muzyką spokojną, zabarwioną nutą melancholii. Buddyjskie spojrzenie na naturę stało się dla Chyryńskiego ważną inspiracją, o czym świadczą jego kolejne utwory inspirowane japońskimi drzeworytami: *Ukiyo-e 2* na flet i orkiestrę (2015) oraz *Ukiyo-e 3* na wiolonczelę i orkiestrę (2016).

Orawa na piętnaście instrumentów smyczkowych (1986), utwór należący w twórczości Wojciecha Kilara do „cyklu tatrzańskiego” (razem z orkiestrowymi *Krzesanym* i *Kościelcem 1909* oraz *Siwą mgłą* na baryton i orkiestrę) jest jednym z tych dzieł zmarłego w 2013 roku kompozytora, które po wykonaniu nieodmiennie wywołują wybuch entuzjazmu słuchaczy. Tytuł nawiązuje do regionu na pograniczu Polski i Słowacji, ale również skojarzyć się może z „oławą” – górską łąką, na której po skoszeniu trawy juhasi tańczyli zbójnickiego. W trwającym ok. dziewięć minut utworze Kilar dał wyraz fascynacji żywiołowym muzykowaniem góralskich kapel – według jego słów *Orawa* przeznaczona jest na

„zwielokrotnioną kapelę”. Przebieg utworu podzielić można na trzy fazy: pierwsza zaczyna się od charakterystycznego, powtórzonego dziewięć razy motywu i rozwija się przez rozbudowanie faktury aż do obejmującego pięć oktaw akordu. W drugiej fazie, w partii solowej wiolonczeli pojawia się nowy materiał tematyczny. W ostatniej fazie muzyka nabiera niezwyklego rozpędu, aż do powrotu początkowego motywu i kończącego okrzyku „hej!”. O powodzeniu utworu świadczy też ilość opracowań na rozmaite składy instrumentalne, m.in. na kwartet smyczkowy, dwanaście saksofonów, trio akordeonowe oraz osiem wiolonczel. Swej przeróbki dokonał również słynny Kronos Quartet; znane są także interpretacje didżejów. Sam kompozytor uważał *Orawę* za jeden ze swych najlepszych utworów – jak stwierdził kiedyś w wywiadzie „*Orawa* jest jedynym utworem, w którym nie zmieniłbym żadnej nuty, choć przeglądałem go wielokrotnie”.

Piotr Sułkowski

Od 2011 roku dyrektor naczelny i artystyczny Warmińsko-Mazurskiej Filharmonii im. Feliksa Nowowiejskiego w Olsztynie, wcześniej dyrektor artystyczny Opery Krakowskiej, a także dyrektor muzyczny Wildwood Opera Festival (USA). Przygotował wiele premier operowych, w tym kilka prawykonań, m.in. podczas Festiwalu Muzyki Polskiej w Krakowie poprowadził pierwsze światowe wykonanie operetki Szymanowskiego *Loteria na mężów czyli Narzeczony nr 69*. Z kolei opera *Gwałt na Lukrecji* Brittena, zrealizowana pod jego dyktando w 2004 roku w Krakowie, została uznana na Bydgoskim Festiwalu Operowym za najlepszy spektakl roku. Piotr Sułkowski jest współtwórcą Krakowskiej Opery Kameralnej, a także pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym Festiwalu Muzycznego Barbakan. W latach 2008–2009 był zastępcą dyrektora Chóru Polskiego Radia w Krakowie, od 2009 do 2011 roku kierownikiem muzycznym Toruńskiej Orkiestry Symfonicznej, a od 2008 do 2014 roku – pierwszym gościnnym dyrygentem Tulsa Signature Symphony (USA). Współpracuje z wieloma wybitnymi orkiestrami i artystami. Poprowadził w ramach Festiwalu Rozstaje (Kraków, 2008) koncert ze światowej sławy solistką Gheorghem Zamfirem, a także koncert inaugurujący działalność Fundacji Panteon Narodowy (Kraków, 2010). Pod jego dyktando zrealizowane zostało nagranie muzyki Bartosza Chajdeckiego do serialu *Czas honoru* (2008). Poprowadził premierę *Carmen* Bizeta z Orquesta Sinfónica de Navarra (Pampeluna, 2010) oraz spektakle *Toski* Pucciniego z Orkiestrą Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej (Bilbao i Pampeluna, 2011), a ponadto zrealizował z Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej

międzynarodowy projekt operowy *Fidelio. The Holocaust Memorial Production*. Jest pomysłodawcą festiwalu Arena Festival Film&Music w Expo Mazury w Ostródzie (2017). Zajmuje się także pracą dydaktyczną w krakowskiej i bydgoskiej Akademii Muzycznej, gdzie prowadzi klasę dyrygentury. W 2011 roku uzyskał tytuł doktora, zaś w 2015 doktora habilitowanego sztuki muzycznej. Od 2014 roku jest wiceprzewodniczącym Zarządu Zrzeszenia Filharmonii Polskich. Został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (2016) i uhonorowany Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2014). Za działalność artystyczną otrzymał ponadto, przyznany przez Warmińsko-Mazurski Klub Biznesu, tytuł *Osobowość Warmii i Mazur* (2013), a także statuetkę Pegaza (2015) – nagrodę Wojewody Warmińsko-Mazurskiego za „twórcze osiągnięcia w dziedzinie kultury Warmii i Mazur”.

Orkiestra Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej

Z inicjatywą stworzenia orkiestry wystąpił w styczniu 1946 roku Mirośław Dąbrowski. Jej koncert inauguracyjny odbył się 17 marca 1946 roku, a 16 lat później nadano zespołowi imię Feliksa Nowowiejskiego. Następnie orkiestra otrzymała status Państwowej Orkiestry Symfonicznej, która w 1973 roku zaczęła istnieć jako Filharmonia. W 2002 roku przeszła pod zarządek Sejmiku Województwa, zmieniając nazwę na Warmińsko-Mazurska Filharmonia im. Feliksa Nowowiejskiego w Olsztynie. Dyrektorami instytucji oraz dyrygentami, którzy w istotny sposób wpłynęli na rozwój i znaczącą pozycję Filharmonii w polskim środowisku muzycznym, byli w kolejnych latach: Stanisław Truszczyński, Stanisław Chudak, Stanisław Malawko, Olgierd Straszyński, Roman Urbanek, Tadeusz Babiński, Czesław Orsztynowicz, i w późniejszym okresie Ryszard Poprawski. Na przełomie lat 70. i 80. XX wieku orkiestrę prowadzili: Janusz Przybylski, Mieczysław Nowakowski, Bohdan Jarmołowicz i Krzysztof Dziewięcki. Następne dekady to okres pracy kolejnych dyrygentów: Piotra Borkowskiego, Jerzego Koska, Piotra Wajraka i ponownie Janusza Przybylskiego oraz zarządzających instytucją dyrektorów: Kazimierza Oniszczyka, Leszka Szarzyńskiego oraz Janusza Lewandowskiego. 1 lipca 2011 roku funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii objął Piotr Sułkowski. Filharmonicy koncertowali w kraju i za granicą, m.in. w Rosji, Hiszpanii, Niemczech, Rumunii, Bułgarii, Macedonii, na Litwie, we Włoszech i Francji. Za swoją działalność w nowej siedzibie Filharmonia otrzymała m.in. Statuetkę św. Jakuba, Laur Najlepszym z Najlepszych oraz miano Inwestycji 25-lecia Warmii

Realizacja programu „100 na 100. Muzyczne dekady wolności”
Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie
dr Daniel Cichy – dyrektor–redaktor naczelny

Rada programowa
Małgorzata Małaszko-Stasiewicz – przewodnicząca
dr Artur Szklenier – wiceprzewodniczący
Ewa Bogusz-Moore
dr hab. Szymon Bywalec
dr Daniel Cichy
dr hab. Marcin Gmys, prof. UAM
prof. dr hab. Alicja Jarzębska
Jerzy Kornowicz
dr Mieczysław Kominek
dr hab. Iwona Lindstedt
Joanna Wnuk-Nazarowa

Pracownicy i współpracownicy Polskiego Wydawnictwa
Muzycznego zaangażowani w realizację programu
„100 na 100. Muzyczne dekady wolności”

Maria Bielatowicz – starszy redaktor, koordynator projektu
Adam Suprynowicz – koordynator merytoryczny
Barbara Orzechowska-Berkowicz – główny specjalista
ds. produkcji nagrań
Agata Gołębiowska – zastępca dyrektora ds. ekonomicznych
i główny księgowy
Janina Warzecha – kierownik działu zarządzania prawami

Mateusz Barłóg – specjalista ds. zarządzania prawami
Karolina Ciesielska – specjalista ds. zamówień publicznych
Monika Dziurawiec – redaktor
Alina Gaworska – koordynator filmowych wizytówek
Mariusz Gradowski – gospodarz filmowych wizytówek
Radosław Kotapka – konsultant ds. promocji i PR
Katarzyna Marianowska – specjalista ds. obrotu prawami
Alicja Myśliwiec – specjalista ds. promocji
Anna Olak – główny specjalista ds. kontrolingu
Anna Pęcherzewska-Hadrych – koordynator komponentu
edukacyjnego
Adam Rorat – redaktor
Marek Sinior – specjalista ds. księgowości

oraz: Danuta Ambrożewicz, Angelika Barnowska-Nawara, Klaudia
Bilczewska, Bibianna Ciejka, Agnieszka Cieślak, Joanna Dąbek,
Grażyna Gajewska, Małgorzata Gańko, Tomasz Gilski, Violetta
Helbin-Kolasa, Marcin Hernas, Justyna Jachimczak, Paulina Krupa,
Teresa Kozak, Justyna Marciniak, Hanna Murłowska-Zajęc, Justyna
Neuer-Luboradzka, Jakub Nikiel, Justyna Pieszczek-Zadańska,
Ilona Polak-Wróblewska, Magdalena Poźniak-Mietła, Sylwia Religa,
Elżbieta Ryzczniak, Małgorzata Sadowska, Bogdan Sowiński,
Maria Strączek, Gabriela Szala, Anna Walczak, Urszula Wesołowska,
Katarzyna Wiesiołek, Agnieszka Winkowska, Janusz Wojdowski,
Emil Wojtacki, Maryla Zajęc, Dominika Zatoń, Agnieszka Zatyka-
-Szlachcic, Elżbieta Żegleń

Organizator koncertów w ramach programu
„100 na 100. Muzyczne dekady wolności”
Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie
dr Daniel Cichy – dyrektor–redaktor naczelny

Opieka merytoryczna
dr Daniel Cichy

Program i koordynacja koncertów
Filip Berkowicz – Music Consulting

Wsparcie organizacyjne
Maciej Kopiński

Książka programowa

Opieka merytoryczna
dr Daniel Cichy

Koncepcja i koordynacja publikacji
Filip Berkowicz – Music Consulting

Projekt okładki i wnętrza publikacji
The Codeine

Redakcja
Maciej Kopiński, Daria Szwed

Skład i łamanie
Magdalena Pieczka

Korekta
Daria Szwed

Polskie Wydawnictwo Muzyczne
al. Krasieńskiego 11a, 31-111 Kraków
www.pwm.com.pl

Druk i oprawa: Petit Skład – Druk – Oprawa
Wojciech Guz i Wspólnicy Spółka Komandytowa,
ul. Tokarska 13, 20-210 Lublin

10 **Kraków**
Filharmonia im. Karola Szymanowskiego
• **Paderewski, Szymanowski**
Anna Mikołajczyk-Niewiedział, Ewa Marciniak, Leszek Skrla, Kevin Kenner
Chór i Orkiestra Filharmonii im. Karola Szymanowskie
Tadeusz Strugała

26 **Katowice**
NOSPR
• **Kilar, Górecki**
Iwona Hossa, Ewa Wolak, Rafał Bartmiński, Wojciech Gierlach
Chór Narodowego Forum Muzyki
Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia
Michał Klauza, Agnieszka Franków-Żelazny

42 **Białystok**
Opera i Filharmonia Podlaska – Europejski Centrum Sztuki
• **Szymanowski, Kilar**
Adam Zdunikowski
Chór i Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej
Mirosław Jacek Błaszczyk

54 **Olsztyn**
Warmińsko-Mazurska Filharmonia im. Feliksa Nowowiejskiego
• **Nowowiejski, Penderecki, Stachowski, Chyżyński, Kilar**
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej
Piotr Sutkowski

66 **Łódź**
Filharmonia Łódzka im. Artura Rubinsteina
• **Bacewicz, Palester, Tansman**
Iwona Socha, Julia Kociuban
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Łódzkiej
Paweł Przytocki

78 **Rzeszów**
Filharmonia Podkarpacka im. Artura Malawskiego
• **Górecki, Panufnik, Malawski, Kilar**
Chór Wydziału Muzyki Uniwersytetu Rzeszowskiego
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Podkarpackiej
Dawid Runtz

90 **Szczecin**
Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza
• **Górecki**
Elżbieta Szmytka
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Jerzy Maksymiuk

102 **Poznań**
Filharmonia Poznański im. Tadeusza Szeligowskiego
• **Tansman, Szeligowski, Panufnik**
Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Łukasz Borowicz

112 **Wrocław**
Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego
• **Lutosławski**
NFM Filharmonia Wrocławska
Giancarlo Guerrero

122 **Warszawa**
Teatr Wielki – Opera Narodowa
• **Górecki, Paderewski, Penderecki**
Iwona Hossa, Karolina Sikora, Arnold Rutkowski, Mariusz Godlewski,
Tomasz Konieczny, Garrick Ohlsson
Chór i Orkiestra Teatru Wielkiego – Opery Narodowej
Jacek Kasprzyk

138 **Gdańsk**
Europejskie Centrum Solidarności
• **Kotoński, Penderecki, Dobrowolski, Schaeffer, Rudnik, Mazurek, Michniewski, Sikorski, Knittel, Szymański, Sikora**
Michał Jacaszek, Stefan Wesołowski

Chicago
St. Hyacinth Basilica
• **Kilar**
Natalia Rubiś, Katarzyna Sądziej, Jesse Donner, Kurt Link, Andrzej Białko
Paderewski Symphony Chorus
Chicago Philharmonic
Marek Moś

Kopenhaga
The Royal Danish Library
• **Moszymańska-Nazar, Zubel, Lutosławski, Augustyn, Bacewicz, Górecki**
Isabella Hübener, Tanja Zapolski
Theatre of Voices
Smith Quartet
Paul Hillier

Frankfurt nad Menem
Dr. Hoch’s Conservatory
• **Meyer, Przybylski, Lutosławski, Szmytka, Mykietyn**
Ensemble Modern
Michael Wendeborg

Londyn
Royal Festival Hall
• **Górecki**
Elizabeth Atherton
London Sinfonietta
David Atherton

Lwów
Lwowska Filharmonia Obwodowa
• **Lutosławski, Szymański, Stańczyk, Mykietyn, Kornowicz**
Ensemble Nostri Temporis
Roman Rewakowicz

Melbourne
Meat Market
• **Serocki, Karski, Stańczyk, Jaskoń, Kwieciński, Szmytka**
ELISION

Mediolan
Auditorium Lattuada
• **Penderecki, Górecki, Zubel**
Agata Zubel
Sentieri selvaggi
Carlo Boccadoro

Nowy Jork
Roulette Intermedium
• **Mykietyn, Wielecki, Zielińska, Nowak, Zubel**
Jacob Greenberg
ICE International Contemporary Ensemble
Steven Schick

Paryż
Le Carreau du Temple
• **Górecki, Haubenstock-Ramati, Kwieciński, Szymanowski, Kornowicz, Zubel**
Hélène Walter
Ensemble intercontemporain
Mehdi Lougraïda

Tokio
Sumida Hokusai Museum
• **Szymanowski, Bacewicz, Lutosławski, Mykietyn, Górecki, Bujarski, Penderecki**
Silesian String Quartet

Wiedeń
Semperdepot
• **Malawski, Haubenstock-Ramati**
Klangforum Wien

Organizatorzy Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. POLSKA STULECIE ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI	Partnerzy instytucjonalni w Polsce
Współorganizatorzy Gali w Warszawie Mecenas Gali i Instytutu Partner główny Gali	 FILHARMONIA im. Karola Szymanowskiego W KRAKOWIE INSTYTUCJA KULTURY WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO NOSPR OPERA I FILHARMONIA PODLASKA EUROPEJSKIE CENTRUM SZTUKI
 TEATR WIELKI OPERA NARODOWA NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA 	 Filharmonia Warmińsko-Mazurska Filharmonia Łódzka im. Artura Rubinsteina Instytucja Kultury Samorządu Województwa Łódzkiego
Partnerzy strategiczni	 FILHARMONIA SZCZECIN FILHARMONIA POZNAŃSKA im. Tadeusza Szeliągowskiego NFM NARODOWE FORUM MUZYKI
Partner	 europejskie centrum solidarności GDAŃSK miasto wolności

Partnerzy instytucjonalni na świecie		
Polskie Wydawnictwo Muzyczne składa serdeczne podziękowania wszystkim Ambasadom Rzeczypospolitej Polskiej, Instytutom Polskim oraz Konsułatom Generalnym Rzeczypospolitej Polskiej w 10 krajach świata, w których odbywają się koncerty "100 na 100. Muzyczne dekady wolności". Dziękujemy Ambasadorom, Konsułom, Dyrektorom Instytutów Polskich oraz Pracownikom tych placówek za zaangażowanie i pomoc przy realizacji koncertów i wydarzeń im towarzyszących.		
Partnerzy medialni		
  		

100 Sto na Sto
Muzyczne dekady
wolności

Patronat Narodowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy
w Stulecie Odzyskania Niepodległości

Sfinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
w ramach Programu Wieloletniego „Niepodległa” na lata 2017–2021

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**